

soort	sedert	voedselplant	elders bij A'dam	bijzonderheden
<i>Antocaris cardamines</i> L.	1944	Cruciferen	zeldzaam	v. D. VLIET vond de eitjes
<i>Semiothisa alternaria</i> Hb.	1946	<i>Pinus</i> , <i>Myrica gale</i> , misschien <i>Salix</i>	nooit	vooral op licht
<i>Fumea casta</i> Pall.	1946	± polyphaag	weinig	de zakken tegen stammen
<i>Brepbos parthenias</i> L.	1946	<i>Betula</i>	1 maal	vliegen in de zon
<i>Campaea margaritata</i> L.	1946	<i>Alnus</i> e.a. bomen	enkele exx.	vooral op licht
<i>Erannis marginaria</i> F.	1947	<i>Alnus</i> , <i>Quercus</i> , <i>Betula</i>		het ene jaar talrijk, het andere veel minder
<i>Xanthorboë designata</i> Hfn.	1947	<i>Brassica</i> (!)	jaren achtereen in het Vondelpark, verder slechts 1 ex.	op te jagen, ook op licht
<i>Sterrha emarginata</i> L.	1948	<i>Salix</i> en lage planten (!)	1 maal	overdag op te jagen, in de schemering en op licht
<i>Ectropis bistortata</i> Goeze	1948	± polyphaag	enkele exx.	op licht en tegen stammen
<i>Jodis lactearia</i> L.	1949	<i>Alnus</i> , <i>Quercus</i> , <i>Betula</i>	nooit	vooral op licht
<i>Sterrha biselata</i> Hfn.	1949	<i>Taraxacum</i> etc. (!)	nooit	op te jagen en op licht
<i>Scoparia truncicolella</i> Stt.	1951	„Erd- und Baummoos”	enkele exx.	op stammen
<i>Serraca punctinalis</i> Sc.	1952	<i>Betula</i> e.a. loofbomen	nooit	op licht en tegen stammen

Deze gegevens wijzen er wel op, dat vooral de aanplant van berk, els en eik tot verrijking van de fauna heeft bijgedragen. Nagenoeg alle behoren ze tot soorten, die men in ons land bijna uitsluitend in de bosrijke streken aantreft en hun aanwezigheid in het Amsterdamse Bos betekent ongetwijfeld een stap voorwaarts in de moeizame ontwikkeling tot de natuurlijke biocoënosen van het N.W.-Europees Woud.

De meeste van deze soorten gingen in de oudere (en soms nog wel eens in de modernere) faunistische literatuur door voor „zandgrondieren”, een typering, die moeilijk is vol te houden, nu deze dieren weinig bezwaar tegen de veengrond en de oude zeeklei blijken te hebben. Het is wel opvallend, dat zelfs dergelijke vage milieuaanduidingen niet houdbaar zijn.

(Slot volgt)

Ectropis consonaria Hb. Mijn ab ovo kweek dunde onrustbarend, zonder dat ik daarvoor een duidelijke oorzaak kon vinden. Het raadsel werd evenwel opgelost, toen ik bemerkte, dat de grote rupsen de zwakkere broeders gezellig met huid en haar verslonden. De vraag blijft natuurlijk, of deze vleesvoeding de rups van nature eigen is, of dat dit kannibalisme alleen optreedt, als de rupsen in aantal bij elkaar gekweekt worden.

Het ♀ legt overigens gemakkelijk haar eieren in stukjes insectenturf. Die zijn eerst dof blauwgroen, verkleuren spoedig in bruinrood. Ze worden in de gaatjes en gleuven van de turf afgezet. Na ongeveer 10 dagen komen ze uit. De jonge rupsen zijn uiterst beweeglijk.

W. J. BOER LEFFEF, Korteweg 53, Apeldoorn.